

Universitätsbibliothek Paderborn

D. Ioannis Ivsti Lanspergii Carthvsiani, Natione Bavari, Opvscvla Spiritvalia

ab ipso Autore partim Latinè, partim Germanicè euulgata

Orationibvs Variis, Et Ignitis aspirationum iaculis ad Deum, Deiparam
Virginem Mariam, cæterosq[ue] Sanctos - exercitijs item diuersis, tum
maximè Paßionis Dominicæ, eiusq[ue] matris, refertißimus

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1630

Actio gratiarum pro Iesu manuum pedumq[ue] pœnosissima super crucem
expansione & perforatione, omniumq[ue] membrorum & compagum eius
distensione & dissolutione. Cap. X.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45928](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45928)

Actio gratiarum pro Iesu miserabili, nuda, lamentabiliq; sessione in vento super frigidum lapidem, & exprobrationibus iniurijsq; illi illatis: & violentissima dolorosissima, super crucem protrusione & lapsu.

CAPVT IX.

Innocentissime Iesu, agne mitissime, memento quæso quam graui intus dolere cor tuum pudicissimum præmebatur, cum ingentem illam nudationis tuæ confusionem & ignominiam ferre cogere, quando scilicet ante oculos crudelium hostium tuorum totiusq; populi & in aspectu castissimæ matris tuæ, aliarumq; sanctarum mulierum totus vndique sauciatus & concisus, doloribusq; repletus, nudus sedebas super quandam frigidam petram aut rupem, conspiciens non sine multo gemitu & horrore, quomodo tibi crucis patibulum atque durum illud mortis tuæ stratum apparerent. Interim corpus tuum tenerrimum, tam misere lacerum & quasi excoriatum vento & frigori expositum fuit atque præ frigore obriguit & tremebat, vnde & maximus tibi vndique dolor accreuit.

Quis etiam mente comprehendere sufficiet pie Iesu, quales interea iniurias, irrisiones, blasphemias & opprobria tibi irrogarint, & sustinueris? Recordare etiam mitissime agne Christe Iesu, quomodo caput tuum benedictum, & etiam Angelicis potestatibus tremendum in illa sessione tua, à crudelissimis illis nebulonibus afflictum, excruciatum fuerit, & quasi reiterato coronatum, dum ob vestium tuarum integritatem, cogere ante tuam denudationem coronam spineam tibi extrahere, quam dum denuo tibi imprimunt crudeliter, & noua vulnera infligunt, adeo vt etiam ex cunctis illis vulneribus vbertim per faciem & collum præciosus sanguis tuus in terram profueret. Deinde inhumanissimi illi carnifices, sine vlla miseratione, non secus atque famelici leones furiosè te arripientes, super crucem rigidam retrorsum imitissimè prostrauerunt. Quis bone Iesu hic dolores tuos de tam violento & præcipiti casu comprehendere queat?

Pro præseruatione à peccatis, erroribus ac desperatione in morte, Precatio IX.

Per huiusmodi autem prostrationem & casum, deprecor te clementissime Iesu, vt me ab ista hora vsque in æternum misericordia & gratia tua præserues, ne vnquam in aliquod corruam peccatum, propter quod priuandus essem mellisua desiderantissimi vultus tui præsentia & contemplatione: nec sinas me in vita, vel in morte, in aliquem incidere errorem, seu mentis alienationem, aut desperationis laqueum, sed in vmbra alarum tuarum, in benignissima protectione tua, me semper in vinculis charitatis, inter misericordix & virtutis tuæ brachia constringas, foueas, & inseparabiliter contineas, Amen.

Actio gratiarum pro Iesu manuum pedumq; penosissima super crucem expansione & perforatione, omniumq; membrorum & compagum eius distensione & dissolutione.

CAPVT X.

LVx mea serenissima, exultatio ineffabilis amatorum tuorum Christe Iesu amabilissime, vtinam des mihi ardenti cum deuotione hodie & semper memorem esse illius charitatiuæ expansionis membrorum tuorum, qua tam dignanter, tamq; miserabiliter super lignum crucis iacens sanctis pedibus promptissime ac spontaneè extensis, brachia tua super cornua crucis in amoris amplexus

exten-

contendisti, manusq; sacratissimas perfodiendas sponte crucifixoribus tuis exporrexisti, aperuisti & clavis obiecisti. Heu amabilissime Iesu, quam amarissimo dolore & horrore tunc quoque simul replebaris, quando impiorum & infidelium ludorum ingratorumq; filiorum tuorum contempnisti in te odium, luorem, fitimq; cruentam, qui te dulcissimum & amantissimum patrem suum, te inquam, qui poteras montes & colles in statera, qui peruestigas profundi maris abyssum, qui cœ-
Eccl. 40.
Sap. 8.

mino metitur, ad eum festinabant turpissimo mortis genere delere & perdere, vrgere incipientes ministros, vt necem tuam accelerarent, vtpote quibus grauis & intollerabilis eras eis ad videndum.

Tunc inhumanissimi illi carnifices primo manum dexteram tuam apprehendentes, crasso quodam & obtuso clauo crebris ictibus cruci crudeliter nimis & cruciabiliter affixerunt: mox alteram quoq; manum ad aliud foramen itidem perforandam pertraxerunt. Sed quia illud nimis distabat, sacra brachia tua horribili cum dolore intenderunt, donec quo volebant manum adduxerunt, quam tunc similiter ingenti clauo confoderunt. Deinde ad perforandos benedictos pedes tuos, cum non esses conueniens voluntati eorum, dolorem super dolorem vulnerato corpori tuo addiderunt, & ita crudeliter te distraxerunt & extenderunt in longum & laum crucis, vt dissoluerentur compages membrorum tuorum, ita vt ne vnum quidem membro suo adhereret loco. Vnde dulcissime pater laudamus te & benedicimus tibi vnanimi gratiarum actione, quod hoc modo pro nobis iam sic tribus crassis & admodum obtusis clavis tu Dominus Deus & saluator noster crucifixus es, cuius tam tenera & præclara erat complexio, quiq; totus tam debilis & exhaustus viribus eras, ob innumerabiles & immanes pœnas, atque exquisita tormēta in te antea exhibita, & ideo tãto intollerabilior erat hic tibi dolor perforationis manuum & pedum tuorum grandibus illis & obtusis clavis, qui vi & ictibus multis per carnem, neruos, venas, & ossa perpellebantur secum, carnem & neruos per vulnus & foramen crucis pertrahentes, quæ tota impleuerunt & obstruxerunt, vt sanguis ex apertis venis effluere nequiret, vnde vehementer intumuerunt manus pedesq; tui sacratissimi.

Pro omnibus & singulis totiq; mortiferis cruciatibus, quos tam validi tamq; crebri malleorum ictus tibi exaggerabant suauissime redemptor, gratias ago tibi ex intimis præcordijs meis, pro rigidissima etiam omnium membrorum tuorum extractione, qua tam cruciabiliter, tamq; miserabiliter in modum pellis fuisti extensus, ita vt omnia ossa tua, iuxta Propheticum præfagiū, dinumerari potuissent: tam quoque violenter affixus, vt omnibus membris immobiliter ligno appactis, quasi nullius haberes potestatem. Ita denique deturpatus fuisti vt omnium hominum nouissimus, & non homo modo sed & vermis, & plebis abiectio factus fueris, præq; intollerabili angustia & tormentorum immensa profunditate, miserrime anhele pectore & corde palpitares, singultus crebros emitteres: taliter per omnia affectus & dispositus, vt etiam saxea & adamantina pectora erga te permollescere potuissent. Memor sum etiam amantissime & mellissus Iesu, vehementissimi & acerbissimi doloris, & multiplicis tui cruciatu, quæ & tibi nunc represento ex omnium creaturarum tuarum affectu, per purissimū cor sanctissimæ & virginæ & matris tuæ Mariæ, quo pœnosè valde affligebaris in benedicto & reuerendo capite tuo per coronam spineam: cum violenti & multiplices illi malleorum

ictus, crucem cum corpore tuo super illam extenso sua violentia mouebant, agitabant, tremereq; faciebant, & sic spinæ per reiteratos & frequentes lapsus capitis tui super crucem magis & magis profundius in occipit tuum adigebantur & impellebantur.

Pro strenuitate in Dei seruitio, mortificatione vitiorum & nuditate interna, Precatio X.

Psal. 118.

Obscuro te profundissima misericordiz abyssus, per illum fortissimum pijsissimi cordis tui erga nos amorem, quo non solum libens, sed etiam ardens grauissimam pœnam illam, horribilemq; cruciatum, & dirissima tormenta subiisti in omnibus afflictissimis membris tuis, quorum nullum in suo recto statu permanerat: obsecro inquam te per eiusmodi omnia, vt des mihi omnes vires animæ, cordis & corporis mei, semper vsque in finem ad tuum seruitium & honorem extendere. Confige me in quotidianæ mortificationis & virtutum cruce clauis amoris & timoris tui, quibus iugi perfectaq; imitatione & amara compassione tibi adhæream, ita vt omnibus quæ carnis & mundi sunt, totaliter exutus, in cruce tecum nudus cum nudo sursum me totum eleuem, & omnibus terrenarum rerum affectibus exuar, vt non sit mihi amplius scire, velle, posse, cogitare vel viuere, nisi in cruce tua dulcissime Iesu.

Actio gratiarum pro Christi Iesu efficacissima feruentissimaq; cum multis amarissimis lacrymis effusa ad Patrem suum caelestem oratione, pro cunctis suis crucifixoribus, qui tunc & vsque hodie eum crucifigunt.

CAPVT XI.

Luc. 21.

Mitisime ac totius mansuetudinis exemplar Christe Iesu, adoro, laudo, benedico ac gratias ago tibi Domine Deus meus, pro ineffabili & infinita dulcissimi & paterni cordis tui benignitate & miseratione, pro inuicta, eximia & indeficienti charitate tua, non modo erga te diligentes, verum etiam erga inimicos & persequentes te. Siquidem cum violentissimè atque vsque ad compagum dissolutionem super crucem distendereris, dilacerareris ac distrahereris, ita vt omnia tum sacratissima membra & nerui instar arcus intenta essent, & alia ad se alia attraherent, clauisq; diris per manus & pedes cruci affigereris, non aliud agne mansuetissimè dixisti, quam: *Pater ignosce illis, quia nesciunt quid faciunt.* O quàm immensa & incomprehensa multitudo bonitatis tuæ, ô quàm ardentissima & exuberantissima dilectio tua, ex qua nō aliud tu eis imprecatus es, nisi, quasi immemor omnium dolorum tuorum: *Pater ignosce illis.* In tanto pœnarum cruciatu constitutus, non aliud tum monstrabas, quàm quod cœcitatem illorum magis, quàm corporis tui languorem doleres. Hoc enim præcipue agebas, vt hostium tuorum peccata excusares, & vindictam, quàm merebantur illi, tu deprecando illos Patri commendatos faceres.

Pro vulnerante Dei amore, & perfecta proximi dilectione tam amicorum, quam inimicorum, Precatio XI.

Obscuro te amantissime, fidelissime ac suauissime amator Christe Iesu, per omnem pietatem & amorem diuini cordis tui, da mihi charitatem ardentissimam, perfectissimam & fidelissimam, per quam crudelitate misericordissima